

אזור חזקיה

לע"נ רבי חזקיה זרובבלי בן נוריאל זאסתר, זמאיר בן אליהו זמיכל ז"ל

ז"ל ע"י כולל ערב וגמ"ח "דרכי חזקיה" ע"ש רבי חזקיה זרובבלי בן נוריאל
זאסתר זצ"ל ת.ד. 5711 י-ם לפרטים ותרומות: 050-4120812

העלון לעילוי נשמת
זבה בת רחל ורחל בת שמחה

643

אנו זקוקים לעזרת הציבור

העלון נקלע לקשיים וחובות כבדים,
על מנת שנוכל להמשיך לתחזק את
העלון שעלותו 1,000 ש"ח בשבוע ומופץ
10,000 עותקים אנו זקוקים לתרומתכם.
ניתן לקבל חסות על העלון, לע"נ,
לרפ"ש או לדווג הגון.
ניתן לפנות בטל': 050-4120-812

העלון לעילוי נשמת שרה בת פֶּכֶב ע"ה

סיפור לשבת קודש

בפתח תקוה.

ההפתעה הגדולה היתה שלמרות שהאשה לא רכשה חלקה בחייה, ולמרות שכבר חלפו שנות דור מאז פטירת בעלה, נותרה חלקה פנויה ליד קבר בעלה.

כמה מהת"ח ששהו בבית העלמין החליטו לברר על מה ולמה זכתה אלמונית זו לכך. הם התעניינו אצל המלווים מה היו מעשיה ועד מהרה התברר להם שהקב"ה אינו שוכח.

לפני למעלה משמונים שנה, כאשר הנפטרת היתה בשנות העשרים לחייה, הגיעו לאוזניה שמועות שישבת 'תורה ודעת' שנסודה באותם ימים נמצאת במצב כלכלי קשה מאוד. היה זה בימים של טרום ישיבות באמריקה, ולכן גם איסוף כספים והשגת תרומות היו בבחינת מסיחות נפש.

אישה זו החליטה על דעתה לצאת ולאסוף כסף עבור בני ישיבת 'תורה ודעת', וכך במשך זמן רב נדדה מבית לבית והשיגה כסף רב עבור הישיבה שהצליחה לצאת לבסוף מן המצב הקשה ולספק לבחורים את צרכיהם.

מי זכר את המעשה הגדול הזה של האישה? הרי לאחר שחלפו כל כך הרבה שנים מאז, ספק אם היא עצמה היתה נזכרת בו. אבל הקב"ה המיטיב הגדול עם בריותיו, זוכר, הוא אינו שוכח לעולם.

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך. ומי שבמו ידיה איפשרה לבני התורה לשבת וללמוד במנוחת הדעת, זכתה שקהל גדול של בני תורה ילדו אותה בדרכה האחרונה.

(מאת הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א)

כל מה שאדם עושה לעצמו עושה

סיפור הרב מרדכי נויגרשל: סיפור ששמעתי מכלי ראשון. גיבור הסיפור יהודי חשוב מאוד מירושלים, תלמיד חכם שמלמד באחד המוסדות שגם אני מלמד בו ורק משום שישנם חלקים בסיפור שאינם לכבודו לא אנקוב בשמו.

הוא היה נער צעיר בגיל שלוש עשרה, והוריו שלחוהו ללמוד במוסד חינוכי מוכר, אבל הראש שלו בלשון המעטה לא היה בלימודים אלא בשטויות.

יום אחד, לאחר סיום שנת הלימודים הראשונה, מצא מעטפה בתביבת הדואר, שעליה מתנוסס הלוגו של המוסד בו למד. הוא החליט לפתוח את המכתב ומצא כתוב בו כי הנהלת המוסד החליטה שלא ימשיך ללמוד שם בשנת הלימודים הבאה.

הנער דאג לבריאותם של הוריו ומשום מצות כיבוד אב ואם החליט לא להראות להם את המכתב. הוא קרע אותו לגזרים מבלי שהוריו ידעו מאומה. ביום הראשון של שנת הלימודים הוא התייצב במוסד כאילו לא אירע דבר.

כשמנהל המוסד הבחין בו הוא ניגש אליו ושאל אותו: "מה אתה עושה כאן?"

והנער מעמיד פני תם: "מה יש, מה קרה, מדוע לא?"

"לא קיבלתם מכתב הביתה?"

"מה מכתב? איזה מכתב?"

"הרי שלחנו לכם מכתב שבו הודענו בצורה מפורשת שלא תוכל להמשיך את לימודיך כאן."

גיל חיים בן רוזה לשלום בית ובריאות איתנה

הקב"ה לא שוכח מעשה שנעשה לפני שמונים שנה

מידת המידה כנגד מידה של הקב"ה מאפשרת לכל אדם לידע בשל מה באה עליו טובה פלונית או חלילה להיפך. כי אם האדם שוכח, הריבונו של עולם זוכר. כלל ברזל זה פועל הן לטוב והן למוטב. הקב"ה אינו שוכח לשלם לאדם שכר טוב על כל מצוה ומצוה ועל כל מעשה טוב שעשה, גם אם הוא שכח כבר את המעשה הזה מזמן, ובאותה מידה לא שוכח הקב"ה להעניש את האדם על דברים שאינם טובים שיצאו מתחת ידו.

ידיעה ברורה ומוחשית בעיני זה עשויה להעניק לאדם את אחד החיזוקים הגדולים ביותר בחייו, כי כאשר הוא מרגיש שכל דבר נרשם ואין מציאות כזו שהקב"ה לא יזכור לו את מעשיו, הרי שכל החיים וכל יום ויום מן החיים עוברים על האדם בצורה הרבה יותר נעימה.

שמענו מעשה מופלא מאין כמוהו, העשוי לחזק בנו את ההרגשה ב'מידה כנגד מידה' ובי"ש שכר לפעולתך:

הדבר קרה בהלווייתו של הר"ר פנחס יוסף רבינוביץ ז"ל, אביו של ייבדל לחיים הגאון רבי מרדכי רבינוביץ ראש ישיבת 'אור ישראל' בפתח תקוה.

היתה זו אחת ההלוויות המרשימות ביותר שידעה העיר פתח תקוה מעודה. אחרי מיטת הנפטר הלכו המוני המוני בני תורה, תלמידי הישיבה הקטנה של 'אור ישראל', והישיבה הגדולה, ומי רואה אותם יוצאים ואינו יוצא.

כל הרחובות שסביב הישיבות הללו הושחרו בעת ההלוויה, וכך עד שהגיע המסע לבית העלמין סגולה, שם הוטמן הר"ר פנחס יוסף ז"ל.

והנה, כאשר ערכו לנפטר את הטהרה, הבחינו המוני המלווים ובהם ראשי ישיבות, ת"ח מפורסמים ולומדי תורה ועמליה, שבמקום נערכת הלווייתה של אשה פלונית שנפטרה בגיל מאה ושלוש שנים.

הקהל שהגיע כדי ללוות את האישה ההיא לקבורה היה מאוד מאוד מצומצם, משום שלנפטרת כמעט ולא היתה משפחה וגם כל חברותיה ספו ותמו מזמן מן העולם.

אבל למרות הכל, זכתה אישה זו שמאות רבות של בני תורה ילדו גם אותה אל קברה שכן היה זה ממש באותה שעה, באותו מעמד ובאותו מקום בו נערכה הלווייתה של הרב רבינוביץ.

יתירה מכך, בבחירה שנעשה במקום נודע, שהקשישה התגוררה בחיפה, והח"ק התכוונו לטמונה בבית העלמין בעיר זו. ממש ברגע האחרון לפני עריכת הטהרה בחיפה נזכר אחד מאנשי הח"ק שבעלה של אישה זו נפטר לפני עשרות שנים, והגם שלא הצליחו להיזכר היכן קברוהו הציע לערוך ביורח במשרדי החברא קדישא ברחבי הארץ, כדי שיבדקו בפנקסיהן שמה יאתרו את קברו של הבעל ויבררו האם הנפטרת רכשה חלקה לצידו.

כיון שהבעל נפטר כאמור לפני שנים רבות, לא קל היה לערוך את הבירור הלז. אבל האנשים שהיו מעורבים בעניין לא התעצלו, ועשו בירור אחר בירור עד שעלה בידם לאתר את קבר הבעל, בבית העלמין

אותו בשעתו מאבדון.

נסגר המעגל. התאפשר לאותו רב לפרוע את חובו למיטבו, מיישר דרכו, והוא זה שזכה ליישר את דרכו של בנו.

כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים

הימים היו ימי מלחמת העולם הראשונה. המלחמה המיטה אסון על הארץ, רעב נורא שרר בירושלים, מעל עשרים אלף איש, כרבע מתושבי העיר מתו ממחלות ורעב. הממשל התורכי גייס לצבא את כל נתיניו, כולל היהודים לעבודות כפייה.

כדי לחיות עמדו רבות מנשות העיר ומכרו את כל חפצי הבית. לא היה זה מחזה נדיר לראות פלאח ערבי גס עטוף בקפטן ירושלמי חגיגי. בערב 'הושענא רבה' עבר הר"ר משה פרוש בשכונת 'מאה שערים' וראה את נשות גדולי תלמידי החכמים בעיר עומדות ומוכרות כרים ושמיכות ועוד.

אחת מהן, אשתו של אחד המיוחדים בבני ירושלים הגאון רבי יוסף סלנט, הציעה למכירה גפרורים וכפתורים. ר' משה פרוש שלא היה זקוק לגפרורים וכפתורים המשיך בדרכו.

אולם לאחר מכן נעצר, וחשב שאם אישה גדולה ומכובדת עומדת בשוק ומוכרת גפרורים אי אפשר שלא לקנות ממנה ולסייע לה. חזר וקנה ממנה קופסת גפרורים והניח בכיסו.

במוצאי שמחת תורה שבר' משה פרוש עגלה בה הניחו את מטלטלי הבית והרהיטים כדי לנסוע למושב ביבנאל, בה הקים בית ספר חרדי לבני המושבה הצעירה.

העגלה יצאה דרך הר הצופים, מטה הפיקוד הטורקי שכן בבנין 'אוגוסטה ויקטוריה' בכרומי הר הצופים. בירושלים שררה עלטה גמורה בשל ימי המלחמה - 'האפלה מוחלטת'. והנה כאשר עשתה העגלה את דרכה במעלה ההר ארעה תנודה פתאומית וארון היטלטל ונפל מתוך העגלה.

רעש הנפילה הבהיל את אנשי הצבא שעמדו על המשמר כדי למנוע מהעריקים להימלט מהעיר. עריק מהצבא שהיה נתפס עושו היה נורא. ראשית, מלקות נוראיות, שרבים קיפחו את חייהם מהם, ואחר כך עבודת פרך ולעיתים עונש מוות.

החיילים עצרו את ר' משה והרעימו עליו בצעקות וביקשו לדעת להיכן הוא בורח.

כשהשיב להם שהוא נתין אמריקאי לא האמינו לו, ולא התחשבו בכך, והחלו גוררים אותו לעבר ה'קישלה' תוך כדי שהם מכים ובוועטים בו מכרות אכזריות.

ר' משה פרוש הוציא את דרכו האמריקאי וניסה להראות להם אותו, אך בשל העלטה הגמורה ששררה הדבר היה בלתי אפשרי. החזיר את הדרכון לכיסו והכניס את ידו פנימה לשמור על הדרכון שחלילה לא יפול ויאבד.

והנה הרגיש בקופסת גפרורים, אותה קופסת גפרורים שקנה אתמול בשוק מהרבנית סלנט. הצליח להוציא את הקופסה, הדליק גפרורים והראה לאנשי המשמר את דרכו. החיילים התורכים שנבהלו למראה הנשר האמריקאי המתנסס על הדרכון הצדיעו לו ושחררוהו לשלום.

הרי כי באותן הפרוטות שבהן קנה את הגפרורים, שחשב שהוא מחייה את נפשה את אשת תלמיד חכם, החייה את נפשו ממוות והציל את חייו. (שרשרת הדורות, נר לשולחן שבת מקץ תשע"ב)

(24/7)

הנער פרץ בבכי: "אנא נסו אותי שוב, אני מבטיח להשתפר, אנא, ניסון אחרון, אני מבטיח שלא תכירו אותי לא בלימודים ולא בהליכות".

אך ראש המוסד שכבר היה שבע מהבטחותיו של הנער בעבר, עמד בתוקף על כך שעל הנער לשוב לביתו, ולמרות כל הבכיות וההבטחות הורה לו לשוב על עקבותיו הביתה.

במקרה עמד באזור אברך, שהגיע מארצות הברית והתקבל לשמש כר"מ באותה ישיבה. אברך זה היה נשוי מספר שנים ולא זכה להיפקד בפרי בטן. רבותיו שבארצות הברית יעצו לא כסגולה לשנות מקום, כנאמר: 'משנה מקום משנה מזל', והמליצו לו לעלות לארץ ישראל שקדושתה עליונה, ואולי בזכותה בעזרת ה' ייושע.

דמעותיו של הבחור נגעו לליבו, והוא פנה לראש הישיבה ואמר לו: "אני לוקח אחריות על הנער הזה, אני אלמד אותו ואטפל בו ואדאג באופן אישי שיקיים את הבטחותיו". למשמע הדברים התרכך ראש הישיבה והסכים.

סיפר לי אותו יהודי: "היתה זו השנה הנפלאה ביותר בחיי האברך הזה השקיע בי את כל הנשמה. למד איתי, שוחח איתי, הדרך אותי, הזמין אותי לביתו, והעלה אותי על הדרך הנכונה. קיבלתי טעם בלימוד ועשיתי בו חיל". מה נאמר ומה נדבר? אותו אברך זכה באותה שנה להיפקד בבן זכה וחזר לארצות הברית, ואותו נער המשיך ללמוד בישיבה והמשיך לעשות חיל והגיע להיכן שהגיע כמו שהקדמתי בראשית הדברים, אך בכך לא תם הסיפור, ליתר דיוק הוא טרם התחיל.

אותו נער גדל, וכיום הוא מתעסק רבות עם עולם התשובה. הוא ניחן בכח מיוחד להשפיע על הצעירים ש'מחפשים את עצמם', וחושבים למצוא את מבוקשם בשדות זרים. הוא מארח רבים מהם בביתו ולאט לאט צעד אחרי צעד משיב את ליבם לאביהם שבשמים.

יום אחד הגיעו לביתו בחור ובחורה שהיו בדרכם להודו, שניהם חצי מסוממים, ואיכשהו הם הגיעו אליו להתייעץ. הוא הזמין אותם אליו לשבת, ובמוצאי שבת לקח את הבחור לסיור בירושלים. בין השאר הם נכנסו לישיבת 'אור שמוח' וכך לאט לאט החל לטעת מסילות איתנות של אמת בלבבו.

שבת ועוד שבת, לימוד ועוד לימוד, דיבור ועוד דיבור, והבחור החל להתייעץ. אינני יודע מה קרה עם הבחורה, מה שבחר שהם נפרדו והבחור החל ללמוד בישיבה לבעלי תשובה והרב המשיך לעקוב אחריו ולהזמין אותו לביתו, ללמוד איתו ולחזקו עוד ועוד.

אחרי שנתיים הבחור הכיר בחורה חסודה ויראת שמים, בעלת תשובה גם היא, והם החליטו להינשא. לבחור הזה היו למעשה שני 'אבות', אביו הביולוגי שהגיע לחתונה מארצות הברית, ואביו הרוחני הלא הוא הרב שטיפל בו והעלהו מבאר שחת אל המסילה העולה בית אלוקים.

כששני האבות נפגשו מתחת לחופה, הם נפלו זה על צוארי זה והחלו לבכות בכי תמרומים. הם הכירו היטב זה את זה. אביו הביולוגי של הבחור היה אותו אברך צעיר שהציל את הרב, האבא הרוחני, מלהיזרק לרחוב בהיותו בגיל שלוש עשרה.

התברר שאותו אברך שכאמור זכה להיפקד בבן זכה, הלא הוא החתן דנן, חזר לארצות הברית, שם הבן 'החליק' החוצה, התפקר ועזב הכל, השם ירחם. והנה הבן הזה התגלגל בהשגחה נפלאה תוך סגירת מעלה מופלא, דווקא לידי של זה שהיה חייב בהכרת הטוב עצומה לאביו שהציל

אנו פונים לציבור הקוראים היקר, אנא תנו לנו כח יכולת המשך החזקת הכולל, הגמ"ח והעלון 'דרכי חזקיה', אנו משתדלים שההכנסות יהיו קודש למטרות הללו ואין לנו הוצאות מזכירות, ניקיון וכדו'. **תבורכו מפי עליון!**

לרפואה שלימה:
מיכל בת שמחה, משה בן רוזה, אלעזר בן משה, שולמית בת שושנה, יעקב בן מיכל, תמר בת שרה, אילה בת מרים, יעל בת דבורה,

לעילוי נשמת: **זוהר עליזה עיישה בת אסתר, אליהו בן גוהר, רחמים בן חנום בשי, עמנואל בן אירן,** מרדכי בן רבקה, שבתאי יששכר בן דב, דבורה בת צבי, רחל בת זולית, רותם בן טליה, חנה בת נושא, מרים בת יוכבד, צפורה בת אסתר, נכב בת גוהר.

אנא התפללו על זוגות שלא זכו להפקד בזרע של קיימא!

יחזקאל בן מהין ורעייתו כרפמיס בת שרה, מנשה בן טובה ורעייתו, הרצל בן כתון ורעייתו, ששון בן רעיה, יצחק בן תמר ורעייתו, דוד בן חנה ושושנה בת אסתר, וירון מנשה בן פנינה ורעייתו. ענבל ג'מילה בת מרגלית לבנים זכרים, דניאל בן מהין ורעייתו, יוסף חיים בן שרה ורעייתו.

נא להתפלל לרפואת פנחס בן שמחה

ההצלחה: שמואל בן דונה, מרגלית בת ג'מילה

נא להתפלל לזווג הגון:
איתמר בן יהודית, חיים בן זוהרה, אילה בת שולמית, תמר בת יהודית, יוסף עובדיה בן משה, מרים אסתר בת רחל, שרה בת לאה, משה בן רשל, רבקה בת רחל

העלון להצלחה בכל העניינים, לפרנסה ברווח ולזווג הגון ליוסף בן שולה

שדכנית (לבחורים מגיל 30): **א-ה: 21:00 - 22:30**
טל: 036766049
שידוכי "חסדי חיי שרה" בימים ג', ד' ה' בשעה **9:00 - 10:00 058-3297225**
ניתן לפרסם ספרים בתוכנת אוצר החכמה ועוד
c9595@okmail.co.il

מוהל מוסמך לשם שמים (בחינם) בהמלצת הגר"ש מחפוד שליט"א 0559260027. מוהל מוסמך לשם שמים, תלמידו של הרב אורן: 0583207037. אברך מוהל מוסמך לשם שמים: 0527646963.